

* *Največi sodi na svetu* so v pivovarni Barklay Perkinsa v Londonu. Vsak teh velikanskih sodov drži 864.000 litrov. Veliki heidelberški sod drži 212.250 litrov. Sodar Striegl na Dunaji je napravil leta 1878. za pariško razstavo sod, ki je dobil darilo, ter drži 101.860 litrov.

Naši dopisi.

Z Maribora 18. dec. — Slovanska čitalnica v Mariboru ima dne 26. decembra t. l., to je, na Štefanovo, ob 7. uri zvečer svoj redni letni občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. Prečitane zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Nagovor predsednikov. 3. Poročilo tajnikovo. 4. Poročilo blagajnikovo. 5. Volitev pregledovalcev računov. 6. Volitev novega odbora. 7. Razni predlogi. — K temu zboru vse častite ude vljudo vabi odbor.

Iz Rožne doline na Koroškem 14. nov. (*Narodne zadeve*.) Zadnji čas ste dobivali s Koroškega o narodnih rečeh le tužna poročila, zato hitim poslati Vam vsaj eno nekoliko bolj veselo novico o tem. Velika šentjakobska občina (rojstna fara rajncega Janežiča) je poslala deželnemu šolskemu svetu prošnjo za slovensko ljudsko šolo, v kateri naj bi se s četrtem letom počenši še le nemščina učila, ne pa, kakor do zdaj, da je nemški jezik učni jezik, materinščina pa je popolnem v kot potisnena. — Ravno tako je šest občin boroveljskega okraja prosilo deželno vladu, da bi pri davkarji v Borovljah nastavila uradnikov slovensčine zmožnih. Prosilce je neki trdna volja, da bodo s svojo prošnjo, če bo treba, šli do najvišje oblasti. Tako je prav! Le na noge brez strahu, vsaj tirjamo le svoje pravice. Če nas je Slovencev na Koroškem dobro tretjino, se bo vendar na nas oziralo tudi ministerstvo Taaffejevo, o katerem pravijo, da je pravično. Pomagajmo si sami, potem nam bodo uže tudi drugi pomagali. — Tukaj imamo tudi dve ustanovi za dve dekleti, da se učite ženskega kmetijstva (Meierei), da morete potem deklice v tem podučevati. Spodobilo bi se, da eno dobi Slovenka, da bo potem mogla učiti slovenske učenke.

Iz Adlešič v Beli Kranjski 8. grudna. — Sprejmite, drage „Novice“, tudi iz našega oddaljenega kraja tik hrvatske meje poročilo, da za preblagim očetom ne žalujejo samo „Novice“ niti njih čitatelji, ampak ves naroden ljud. 1. dan t. m. ob 7. uri je bila pri nas v Adlešičah slovesna črna peta sv. maša za ranjcem, pri kateri je priprosto ljudstvo solze pretakalo po preblagem dr. Janezu Bleiweisu. Žal nam za nj, a bodi mu večni mir in spomin! — Jesen je bila slaba, kaže lepa zima, sv. Miko se prav lepo obnaša. Bog daj, da bi se tudi sv. Štefan! — Vina smo srednje pridelali, cena mu je prav nizka, liter po 12 kr. Tudi živina je po ceni, zdravje, hvala Bogu, do sada dobro!*)

Iz Gradaca pri Metliki. — Pri srenjski volitvi 17. novembra je bil izvoljen Matija Filak iz Gradaca za župana, Janez Marcin z Uranovič in Jaka Blut iz Kloštra pa za srenjska svetovalca.

Novomesto 19. dec. — Pri odborovi seji kmetijske podružnice novomeške 14. t. m. bile so sledeče obravnavne reči na dnevnem redu: 1. Poročilo gosp. Antona Ogulina o občnem zboru c. k. kmetijske družbe 23. listopada t. l. 2. Poročilo gosp. načelnika kmetijske podružnice o vdeležitvi pogreba dr. Jan. Bleiweisa viteza Trsteniškega. 3. Poročilo o ustanovitvi brezdimnih su-

šilnic. 4. O izdelovanji načrta za prošnjo, ki se ima poslati na državni zbor glede novomeške železnice. 5. Posvetovanje o vrtu za sadjerejo, katerega bi kmetijska podružnica v najem vzela. 6. Poročilo gosp. denarničarja o številu udov kmetijske podružnice in o denarnici. 7. O dolčbi časa, v katerem se ima sklicati občni letni zbor. 8. Volitev novega odbornika mesto pokojnega Engeltalerja.

Iz Šent-Jernej 16. dec. — Nemila smrt je začela proti zimi hudo kositi med nami. Pobralla nam je našega ljubega očeta dr. Jan. Bleiweisa viteza Trsteniškega, katerega povsod milujejo in za njim žalujejo. Bog mu daj veselje v nebesih uživati! — Nam ostane nenadomestljiv, nepozabljiv. — Brali smo tudi o veliki nesreči v „Ringteatru“ na Dunaji, kjer je toliko ljudi po tako žalostni poti svoje življenje zgubilo. Zares, čuditi se je, da na Dunaji so bili tako brez glave in niso čuvaji spustili železnega zagrinjala dol, ali pa ene ali druge pipe z vodo odprli, da bi bila voda lahko ogenj pogasila. Kako strogo se od družih ljudi zahteva izpolnjanje dolžnosti, oni ljudje pa so tako brez glave delali in opravljali svoj posel; naj jih le pred sodnijo ali pred porotnike tirajo, da dobé zaslužen kazneni, ki so to nesrečo učinili. — Brali smo tudi o smrti g. Valentina Bleiweisa iz Dunaja. Zares mnogo mrličev. — Tudi jaz Vam, drage „Novice“, naznanjam prezgodnjo smrt tukajšnjega gosp. Franceta Zagorca, ki je danes zjutraj v Gospodu zaspal. Rajnki je bil edini sin bivšega deželnega poslanca gosp. Jožeta Zagorca iz Šent-Jernej. Bil je tudi stotnik in ustanovitelj tukajšnje požarne straže, kakor je bilo uže v „Novicah“ čitati, izvrsten narodnjak in pospešitelj narodne stvari. Bodi mu zemljica lahka! Bog daj, da bi se nad zvezdami veselil, kajti rad je pomagal tudi v cerkvi večkrat lepe pesmi prepevati, posebno, kedar se je za mrliča pelo, ginljive mrtvaške pesmi. Star je bil še le 40 let, in neoženjen. Bolehal je za prsno vodenico in naglo jetiko. Žalujejo za njim blagi stariši, sestre in znanci. Bodi toraj vsem znancem srčno v molitev priporočen!

J. S.

Iz Hudega na Dolenjskem. — Pri občinski volitvi je bil za župana izvoljen Janez Miklavčič, za svetovalca pa Janez Strmole in Alojzij Pajk, — vsi posestniki na Hudem.

S Kampilj kočevskega okraja. — Pri občinski volitvi 20. novembra je bil pri nas izvoljen Janez Adamič, za svetovalca pa Anton Mustar in Anton Brodnik, vsi trije posestniki v Kampiljah.

S Kostela na Kočevskem. — Dne 17. novembra je bila pri nas volitev srenjskega zastopa, izvoljeni so: posestnik Jože Kajfež iz Novega sela za župana, Andrej Žagar iz Loga, Jurij Delač iz Novega sela, Martin Butina in Matija Žagar iz Banjeloke, pa Miha Južnic iz Fare.

Iz spodnje Idrije 17. dec. — Tudi v naši fari pri romarski cerkvi Matere Božje so 1. dne decembra t. l. popoludne po 4. uri in 8. dne decembra ravno tako, ko je 4. ura odbila, zvonovi zapeli in pol ure zvonili. Kaj pa je zvonilo? ali so nam zvonovi kaj veselega ozna-
novali? O, ne, ampak nekaj žalostnega, da sta se dva od nas, in da rečem, dva prav dobrodelna možaka za vselej od nas ločila in ju nikoli več nazaj ne bo. — Dne 1. decembra popoludne ob štirih so naši zvonovi zapeli in nam oznanili, da bodo truplo preblagorodnega gosp. dr. Janeza viteza Bleiweisa v Ljubljani k pogrebu nesli. Kot njegovi prijatelji nismo mogli pri sprevedu pričujoči biti, smo pa doma v molitvi za rajncega združeni bili. Zakaj bi ne bili, ko so rajnki gosp. dr. Janez Bleiweis vitez Trsteniški svojo službo z božjo pomočjo pravično, neustrašeno, po svoji pravični vesti

*) Konec smo morali izpustiti, ker nam stvar ni jasna in s sodniki ni varno kaše jesti! Vred.

zmiraj opravljali, veliko jih podučili in vsakemu pravi svet dali. Tudi v Idriji so bili v komisijo poklicani zaradi pritožeb o škodljivem dimu in smradu idrijskih žgalnih peči živega srebra; v kratkem so spoznali, da je ta dim za rejo živine močno škodljiv. Ravno tako so tudi drugi pravični doktorji to spoznali in potrdili, samo idrijsko rudarsko vodstvo noče verjeti in potrditi, da bi se nam škoda nekoliko povrnila. V tem letu je nam odpadlo 20 telet, 1 junica in 1 junček. — Dne 8. decembra popoldne ob štirih nam zvonovi oznanijo, da je sveto leto preteklo. Tudi to sveto leto je bilo dušen dobitnik, ker se je v tem času veliko več molilo; cerkev je bila bolj napolnjena, posebnost ob nedeljah. So uže v sobotah romarji in domači k spovedi prihajali, da sta imela samo dva duhovnika preveč opraviti; dne 8. decembra jih je bilo okoli 300 obhajanih. Ali bi ne bilo prav, da bi tukaj 3 duhovni bili, kakor poprej, da bi tudi otroke v šoli učili, katerih je 260 brez vse šole?

Boštjan Leskovic.

Prem 10. grudna. — Potrtega srca zavoljo nenadomestljive zgube, katera je dne 29. novembra t. l. ves slovenski narod zadela, napišem „Novicam“ danes po daljšem prestanku zopet nekoliko besed. Smrt slavnega slovenskega velikana, premilega viteza dr. Janeza Bleiweisa pl. Trsteniškega, skrbnega očeta národovega, bila je nas skrajne mejaše kranjske zemlje hudo potrla, in ne trdim preveč — da — popolnem zbegala. Huda je zguba očeta in skrbnega gospodarja v hiši in družini, a še veliko in neizrečeno hujši udarec in zguba je pa za ves národ, kateri tako dobrega vodnika, modrega, previdnega očeta zgubi, kot je bil splošno nad vse priljubljeni pokojni blagi dr. Janez Bleiweis. Zguba je nenadomestljiva; ni ga več! Ali nekaj je, kar je med nami ostalo in to je njegov zgled, katerega vsak po svojem stanu in moči posnemajmo, in pa njegovi blagomili duh, kateri naj vedno nad národom slovenskim kot angelj varuh čuje, ter naj ga na vse strani varuje otročjenumnih razporov med strankami, kakoršni godili in ponavljali so se za časa pokojnega očeta med živimi večkrat, ki jih je pa vselej modro poravnati in umiriti vedel in znal. Ker nam je mili pokojni vitez in oče toliko neprecenljivo doto s svojimi blagimi zgledi na vse strani v moraličnem oziru zapustil, toraj ali hočemo ta zaklad res kedaj zakopati in ga brez obresti rjuveti pustiti? Nikakor ne! Dobri otroci poslednjo voljo svojega očeta vselej natančno, vestno in do pičice spolnijo; spolnimo tudi mi vsi Slovenci poslednjo voljo narodovega očeta, pokojnega dr. Janeza Bleiweisa, na vse strani in vestno, katera je: edinost, sloga in vzajemno delovanje za vsestranski blagor in napredek slovenskega naroda na podlagi gesla: „Vse za vero, dom in cesarja“! Ako bomo temu zadostovali, srečni bomo in napredovali bomo vsestransko, vidno in krepko, za kar nam gotovo nikdar žal ne bode.

Ker dobri sinovi in hčere tudi še po smrti za svoje stariše molijo in se jih hvaležno spominjajo, in ker so tudi prebivalci vse tukajšnje fare zavedni sinovi národa, skazali so pokojnemu očetu milemu dr. Janezu Bleiweisu s tem zadnjo čast, da mu je pri farni cerkvi dne 30. u. m., ko je tu sem prežalostna vest došla, opoldne in zvečer, ter 1. dne t. m. — v dan njegovega pogreba pa zjutraj, opoldne in popoldne ob 4. uri z mrtvaškimi zvonovi zvonilo. Danes pred zornicami bila je pa v cerkvi osmina s cerkvenimi molitvami (biljami) po nepozabljivem pokojniku tukaj opravljena, katere se je vdeležila polna cerkev ljudstva, kar je gotovo najboljši dokaz prave hvaležne ljubezni tukajšnjih prebivalcev do umrlega očeta. Tudi pogreba v Ljubljani vdeležili so se v imenu tukajšnje fare, občine in šole dne 1. t. m. gosp. župnik Anton Žgur, g. župan Andrej Frank in

pa podpisana malenkost; a vdeležencev pri pogrebu v Ljubljani iz tukajšnje fare bilo bi še več, ko bi bili vedeli za očetovo smrt in njegov pogreb o pravem času. Bog!

M. Rant.

Iz Podrage na Vipavskem 18. dec. J. — Kakor ves slovenski svet, tako je tudi nas Podražane pretresla prežalostna novica, da je preblagi „oče“ Slovencev in neutrudljivi vrednik „Novic“, častiti gosp. dr. Jan. Bleiweis vitez Trsteniški umrl. — Zares z žalostjo smo si to vest drug drugemu pripovedovali. Tužnega srca in solznih oči smo zdihovali: Očeta, milega našega očeta ni več! — Kaj je bil pokojni za mili naš narod, to vé vsak, kateremu je njegovo delovanje znano. Zatoraj po pravici žaluje vsak pravi narodnjak in domoljub po njem! — Dan pogreba njegovega, to je, 1. dne t. m. ob 4. uri popoldne čulo se je po vsi naši Vipavski dolini milo zvonjenje, katero nam je naznanjalo, da ravno sedaj izročujejo pogrebci v Ljubljani truplo pokojnega črni zemlji. O tužen spomin! — Radi bi se bili vdeležili pogreba njegovega v Ljubljani tudi mi, ker pa to ni bilo mogoče, sklenili smo imeti v tukajšnji cerkvi črno sv. mašo za pokojnim. Na željo čast. gosp. fajmoštra šentvidskega Jan. Tomažiča se je pa omenjena sv. maša služila v farni cerkvi v Št. Vidu dne 15. decembra t. l. ob 9. uri. — Ta dan se zbere v šolskem poslopju v Podragi ves občinski odbor z županom na čelu, čitalnični udje s predsednikom in vsa šolska mladina z gosp. učiteljem in našim gosp. duhovnikom; ko se je vsakemu izmed nas pripel črni robec na levo roko in ko so se pripeli zastavama črni trakovi, vzdignil se je sprevod iz šolskega poslopja proti Št. Vidu v tem-le redu: Prva je šla šolska mladina z gosp. učnikom. Deklica nesla je krasen venec, na čegar trakovih je bil narejen z zlatimi črkami napis: „Mladina svojemu dobitniku“. Potem so šli občinski odborniki in svetovalci z županom, potem čitalnični udje s svojim predsednikom. Eno zastavo nosila je šolska mladina, eno pa čitalničin ud. — Ko smo tako dospeli v Št. Vid, šli smo v prostore tamošnjega bralnega društva „Sloge“. Tam smo se združili s šentvidci in Ložičani ter skupno šli v cerkev, kjer je bila napravljena rakev, katera je bila vsa z zelenimi vencami obdana. Iz Podrage bili so prineseni štirje venci. Eden: „Občina Podraška svojemu častnemu občanu“, drugi: „Čitalnica Podraška svojemu častnemu članu“, tretji: „Šolska mladina svojemu dobitniku“, in četrti od pisatelja teh vrstic z napisom: „Narodnemu očetu v spomin žalujoči naroden sin“. — Sv. mašo so služili preč gosp. Jan. Tomažič, župnik šentvidski, pri kateri sta levitirala gg. Jan. Pogačnik, duhovnik podraški, in Jan. Hladnik, duhovnik ložiški. Med sv. mašo peli so vrli šentvidski pevci „rekvijem“, in po sv. maši mili dve pesmici: „Nad zvezdami“ in „Jamica tiha“. Potem smo se tužnega srca vrnili vsak na svoj dom, premišljevali, da je očitno, da narodna ideja, katero je pokojni vzbudil, se zmiraj bolj razvija ter da je nemogoče jo več zatreti.

Iz Kranja 18. dec. — Gosp. dr. Karol vitez Bleiweis - Trsteniški je v spomin svojega pokojnega očeta, našega neumrlega rojaka, daroval tukajšnjim ubogim 90 gold. Darovana svota se je z najtoplejšo zahvalo sprejela in 13. t. m. na rotovžu med mestne uboge razdelila. — Pri sv. Krištofu v Ljubljani pa so isti dan v hladno zemljo položili redkega dobitnika naše šolske mladine, g. Valentina Bleiweisa. Imel je rajnki navado o božičnih praznikih našo revno šolsko mladino obdarovati s toplo vbleko. Da se pa ta lepa navada ohrani tudi po njegovi smrti, volil je v ta blagi namen v svoji oporoki 5000 gold. Večni mu spomin!

Iz Bizovika pod Ljubljano 16. dec. — Tudi našo vas je pretresla žalostna novica o nenadni in prezgodnji

smrti očeta vseh Slovencev, dr. Jan. Bleiweisa viteza Trsteniškega, ki je bil pravi in častni ud in velik podpornik naše čitalnice pa tudi naš častni občan. Brž ko smo to žalostno novico zvedeli, razobesili smo s čitalnice črno zastavo, ki je vihrala vse tri dni, z zvonika pa so vsak dan po celo uro opoldne tožili o žalostni dogodbi, ravno tako so peli še za njim, ko so ga k pogrebu nesli. Mi pa, občani in udje čitalnice smo se v obilnem številu in s čitalnično zastavo vdeležili krasnega pogreba v Ljubljani. In zdaj, ko ga več ni, zapišem v imenu vsega našega odbora s tužnim peresom: Bog daj blagemu lepši mir, kakor ga je imel na zemlji! Nam pa zopet kmalu obudi njemu vrednega naslednika, čegar geslo bo geslo nepozabljivega rajnega: „Vse za vero, dom in cara!“ — Večen mu spomin!

T. Babnik.

Iz spodnje Šiške. (Naša čitalnica) ima svoj redni občni zbor v praznik sv. Štefana dan ob pol 3. uri popoldne. Naj bi se častiti društveniki obilo vdeležili.

Iz Ljubljane. — Naši državni poslanci so se vrnili na praznike z Dunaja za kak mesec dni, a za Božič nam niso prinesli nobenega darilca. Bodi to potoženo Taaffeju! — Pravijo, da so prav radi šli z Dunaja, ker so tam ljudje, posebno pa judje, še zmiraj hudo razjarjeni zavoljo gledišnega požara.

— (Odbor Matice slovenske) ima danes popoldne sejo, pri kateri si med drugim voli tudi predsednika na pokojnega dr. Jan. Bleiweisa mesto.

— (Deželni odbor) je sklenil, da se imajo zaradi večje osobne varnosti občinstva, katero obiskuje gledišče, proti nevarnosti ognja sledeče naredbe takoj izvršiti, namreč: 1) na vseh glediščinih prehodih (mostovžih) in stopnicah imajo razun plinove svečave goreti tudi svetilnice z oljem; 2) na stopnicah na galerijo kakor tudi na onih, ki drže v lože, se imajo na obeh straneh na praviti železni držaji; 3) med vsako predstavo naj bodo stranska izhodišča (vrata) iz gledišča edino le z zaphom zaprta, ključi pa naj se proč vzemó; 4) vrata iz parterja se imajo tako narediti, da se bodo dala lahko in popoluoma odpreti; 5) na gredi nad odrom se ima napeljati poseben plinovod, vrh tega pa se ima razun na odru tudi še na drugem lahko pristopnem kraju omisliti naprava, da se v potrebi plin zapre, ako bi ne bilo mogoče zapreti ga na odru; 6) za porabo na odru in na gredéh nad odrom se ima napraviti prenosljivo gasilno orodje (ekstinkterji); 7) za oder se imata omisliti 2 velika volnata koca in rešilna vrv; 8) prvih 5 lož pri tleh na obeh straneh odra naj bode vselej ob času predstave odprtih; dotični p. n. posestniki lož blagovolijo naj toraj na splošno korist svoje lože, kedar se glediščina blagajnica odpre, odpreti dati. Slavno občinstvo, ki hodi v lože, pa se prosi, da naj hodi iz gledišča skozi stranska vrata.

— (Poslopje ljubljanskega gledišča) je oni teden po povelji deželne vlade pregledala natanko posebna komisija, kateri je bil na čelu gospod deželni predsednik sam. Tudi požarna straža se je posvetovala in podala deželnemu odboru svoje nasvete. Zdaj se bo nemudoma vkrenilo vse, kar je treba zoper nevarnost požara in more priti v okom nesreči, kakoršna se je na Dunaji zgodila.

— (Psi) so v Ljubljani in njeni bližnji okolici v hudi kontumaci, ker se je bil uže pred mesecem dni pokazal stekel pes, ki je več družih popadel. Pa ljudje se premalo zmenijo za magistratno prepoved, psi letajo brez torb ali pa le s slabimi še zmiraj po mestu. Oni teden je popadel eden takih nekega otroka in ko so ga vjeli, so spoznali, da je bil stekel. Zato je zdaj policija podaljšala kontumaco in poostrila zapoved tako, da bo vsak, čegar pes bo letal okoli brez torbe ali pa ne

z dosti trdno torbo, naznanjen deželni sodnji in hudo kaznovan. Pazite vendar na pse, da ne bo nesreče, ker groznejše bolezni ni ko je steklina, če pride v človeka.

— (Popravek.) Poročevaje o delitvi oblek ubogim dečkom in dekličem v ljubljanski čitalnici smo med dobrotnimi damami imenovali gospó Mosovo namesto gospodične Orlove, kar bodi tu popravljeno.

— (Darilo.) Gosp. dr. Karol Bleiweis vitez Trsteniški je v spomin na smrt svojega preblazega očeta ljubljanski požarni straži daroval 50 gold.

— („Bleiweisova svečanost o njegovi sedemdesetletnici l. 1878.“) Ta knjiga, ki je prišla na svetlo kmalu po dr. Bleiweisovi sedemdesetletnici in popisuje vso svečanost, se dobiva še pri čitalničnem služabniku v Ljubljani po 70 kr.

— Umrta je in danes bila pokopana 93 let stara gospa Josipina pl. Wurzbach, mati g. predsednika družbe kmetijske, barona Karola Wurzbacha Tannenberškega.

— (Slovensko gledišče.) V ponedeljek so šle čez oder štiri manjše igre: „Diamant“, „Ena se mora omožiti“, „Brati ne zna“ in „Garibaldi“, izmed katerih ste pa le zadnji dve dosegli povoljin vspeh, akoravno so igralci in igralkе vseskozi vrlo igrali. Prva je za naše razmere premalo umevna, v drugi igrajo le samo štiri dame in to je preenolično, kajti z vsem respektom pred dotičnim damam rečeno — uho se vtrudi poslušati vedno le ženske glasove, če še tako prijetno zvoné. Pri tretji igri pa je uže prišla veselost in dobra volja med poslušalce in to po igri sami, kakor po igralcih, ravno tako pri četrti. Posebne pohvale vredne so bile gospodični Nigrinovi in gospa Gutnikova, med igralci pa gospoda Kajzelj in Sršen zavoljo svoje naravne komike; pa tudi drugi so zaslužili vse pripoznanje. Gledišče ni bilo posebno polno, morda žalostna osoda dunajskega „ring-teatra“ plaši tudi naše občinstvo.

— (Vabilo k večerni zabavi), katero priredi čitalnica ljubljanska v svoji dvorani na sv. Silvestra večer, s sodelovanjem moškega pevskega zbora pod vodstvom g. Valente in gledišnega orkestra pod vodstvom gosp. Majerja. Program zabavi je: 1. Gerbič — „Kolo“, poje moški zbor. 2. Deklamacija gospice Cilke Rodetove. 3. Abt — „Plesalna“, poje moški zbor. 4. „Igra na citrah“ gospice Cilke Rodetove. 5. Loterija. 6. Veit „Cvetka in keber“, komičen prizor. 7. Dramatičen komičen prizor, sestavil gosp. Vincencij Vizjak. 8. Nedved — „Zvezna“, poje moški zbor. 9. Nagovor o polunoci gosp. Drenika. — Po polunoci je prosto razveseljevanje. — Med posameznimi točkami in popolunoci svira godba. Pristop je brezplačen, a samo in izključljivo le za ude čitalnične in „Sokola“. — Začetek zabave ob polu 8 uri zvečer. Odbor.

— (Vabilo gospodom društvenikom narodne čitalnice Ljubljanske) v občni zbor 26. decembra dopoldne ob 11. uri v čitalnični dvorani. Vrsta obravnavam: 1. Nagovor predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Nasveti posameznih društvenikov. 5. Volitev dveh pregledovalcev za račun. 6. Volitev 15 odbornikov. Čitalnični odbor.

— (Poziv.) Slovenski pisatelji, kateri imajo izgotavljen kak rokopis, ki je namenjen Matici Slovenski, naj blagovolijo poslati ga čim preje društvenemu odboru. Isto tako naj se, kakor hitro mogoče, oglašé tisti pisatelji, ki nameravajo še le spisovati kako delo, katero hoté ponuditi Matici Slovenski, da je izdá.

Odbor Matice Slovenske.

— (Mali, slovenski stenski koledar) izdala je Blaznikova tiskarna, ter ga prodaja po 16 krajc.

— († *August Šenoa*), ki je bil 15. t. m. v Zagrebu pokopan, je bil najbolj znan hrvatski pisatelj. Rojen l. 1839. je študiral v Zagrebu in v Pragi. Na Dunaji je vredoval „*Slav. Blätter*“, pozneje „*Glasonoš*“, nazadnje pa „*Vienca*“; razen tega je spisal veliko povesti. Imel je službo tudi pri mestnem glavarstvu. Bolehal je okoli 9 mesecev, 13. t. m. pa ga je vzela smrt. Pogreb njegov je bil veličasten; slovenska društva ljubljanska so mu položila na rakev vencev in poslala k njegovemu pogrebu v Zagreb še posebne deputacije, katere so Hrvatje prav bratovsko sprejeli. Truplu duhovitega in marljivega pisatelja bodi zemljica lahka!

— (*Nov slovenski časnik z naslovom „Mir“*), namenjen posebno slovenskemu ljudstvu na Koroškem, bo z novim letom začela izdajati družba sv. Mohorja v Celovcu. Izhajal bo 10. in 25. dne vsacega meseca in veljal celo leto le 1 gold. Dobro!

— Leykam-Vevške tovarne v Gradci in na Vevčah je kupila dunajska „deželna banka“, ki misli vsa taka podvzetja združiti.

Novičar iz tujih in domačih dežel.

Z Dunaja. — Pretekli petek popoldne ob 1/2 2. pretrgane so bile seje državnega zbora za blizo mesec dni. Poprej sprejeta je bila vojaška postava z večino blizo 40 glasov in s spremembami, katere je nasvetovala zborniška desnica. — Viharen, toda manj viharen, kakor se je pričakovalo, bil je razgovor o Herbstovem nasvetu glede vladnega odgovora zarad „*Länderbanke*“. Izmed levičarjev govorila sta razun Herbstoma Tomaščuk in Neuwirth; izmed desnice pa Groholski, Tonkli, Mez-

nik in grof H. Clam. — Mnogo poslancev uže ni bilo v zbornici pri glasovanju o tem nasvetu, ministrov in pri „*Länderbanki*“ udeleženi ni nihče glasoval, in tako bil je izid glasovanja zelo zanimiv: namreč zavrgel se je Herbstov predlog s 151 glasovi zoper 151. Levičarji bi ne bili vedeli, ali naj bodo veseli ali žalostni tega izida, pa ker jim je med glasovanjem (po imenih) došlo poročilo, da je gosposka zbornica zavrgla Lienbacherjev šolski predlog, prešlo jih je veselje, pri katerem je bilo jako smešno gledati staro ekscelenco Herbst, navduševajočega levičarje k veselju s tem, da je ploskal, skakal in kričal, kakor bi bil prišel ob pamet.

— Gosposka zbornica zboruje še ta teden.

— Cesar došel je 18. t. m. z Gödelö nazaj na Dunaj, in se med drugimi osebno prepričava o potrebnih naredbah zoper nevarnost požara pri gledališčih.

Rumunija. — Minister Brătianu je v zbornici govoril, kako nespametno in zoper vso preteklost bi se pregrešila Rumunska, ako bi hotela Avstrijo razžaliti, ter da kaj takega nikdar nikomur ni moglo na misel priti, avstrijskega cesarja, katerega rumunski kralj, vlada in ljudstvo časti in spoštuje, razžaliti. — Naša vlada neki s tem odgovorom še ni zadovoljna, temveč zahteva slovesnega in odločnega preklica.

Žitna cena

v Ljubljani 17. decembra 1881.

Hektoliter: pšenice domače 9 gold. 10 kr. — banaške 10 gold. 3 kr. — turšice 6 gold. 20 kr. — soršice 7 gold. 80 kr. — rži 6 gold. — kr. — ječmena 4 gold. 39 kr. — prosa 5 gold. 3 kr. — ajde 4 gold. 78 kr. — ovs 3 gold. 8 kr. — Krompir 2 gold. 60 kr. 100 kilogramov.

Vabilo na naročbo „Novic“ za leto 1882.

V malo dneh dopolnijo „Novice“ svoj 39. tečaj in nastopijo 40. s prvim dnevom novega leta 1882.

Večletnim bralcem in naročnikom „Novic“ ni treba razlagati, po katerih načelih in potah prislužile so si one tako slavno starost, in koliko so tudi pripomogle k napredku in razvoju slovenskega ljudstva. Zapisati imajo sicer „Novice“ v svojem letošnjem tečaju največo, najbitkejšo zgubo, zgubo svojega očeta — modrega vodje, katerega nihče ne bo nadomestil; pa vendar nadomestovati ga morajo drugi — sinovi domovine; slediti mu morajo na potih, po katerih je hodil, in nadaljevati morajo njegovo mnogoletno uspešno delovanje v njegovem duhu.

Pri „Novicah“ sprejmeta to sveto dolžnost v polni zavesti vredništvo in založništvo, in zagotovilo, da se bo vsa skrb njihova obračala na to, da tudi za naprej „Novice“ zveste ostanejo svoji preteklosti, naj častiti prijatelji in naročniki blagovoljno sprejmejo namestu vsega družega priporočevanja.

Uže se je založništvu posrečilo za gospodarski del „Novic“ pridobiti si jako učeno, spretno in k podučevanju v poljedelstvu med nas poklicano moč; tudi vsi stari, dragi sodelovalci in dopisniki ostali so „Novicam“ zvesti; prosimo jih za enako podporo in prijaznost tudi za naprej, in tako bo združeno mogoče doseči, kar vsi želimo in v kar Bog pomozi!

Naročnina „Novicam“ z „Oglasnikom“ ostane stara, in veljajo:

za celo leto po pošti	4 gold. 60 kr.,	— v tiskarni prejemane	4 gold.,
za pol leta po „	2 „ 40 „	— v „ „	2 „
za četrt „ po „	1 „ 30 „	— v „ „	1 „

Naročnina se najcenejše pošilja po poštnih nakaznicah pod naslovom Blaznikove tiskarne v Ljubljani.

Založništvo „Novic“.